

[Fornæs.]

skulde gaa den saakaldte „teoretiske“ Vej. Men det varede ikke ret længe, før Forældrene fandt paa, hjulpet af Lærerne, at det utvivlsomt var de bedst kvalificerede, maa-ske endog kun de helt normale Børn, der gik i Mellemkolen, medens de, der blev tilbage, var Sinker, Børn, der ikke var slet saa begavede. Det har gennem Aarene ført til, at der er blevet en evig Pacen frem til Mellemkolen, saaledes at det i Almindelighed er en Sorg for Forældrene, naar de ikke kan faa deres Børn derover, og det har igen medført, at Mellemkolen er kommet til at øve stærk Tiltrækning paa Lærerne, saaledes at de søger at blive Lærere i Mellemkolen, selv om jeg ikke tør sige, at de bedst kvalificerede udelukkende underviser dér.

Deraf er den Erkendelse opstaaet, at det er en Uting, at man søger at bringe alle Børnene over paa dette Uddannelsesfelt, og at man skal søge at dygtiggøre dem, der bliver tilbage i den almindelige Folkeskole, i endnu højere Grad. Derved er Ordene „praktisk“ og „teoretisk“ Mellem-skole opstaaet, selv om disse Ord ikke paa helt tilfredsstillende Maade dækker det, det drejer sig om.

Her vil jeg hævde, at hvis man i højere Grad lægger Tyngdepunktet paa at give de Børn, der bliver tilbage i Folkeskolen, en fyldig og praktisk Undervisning, vil Folkeskolen kunne genvinde sin Anseelse, saaledes at det bliver forholdsvis færre, der kommer til at gaa i den teoretiske Mellem-skole. Dog vil jeg med Styrke hævde, at saa længe man indskrænker sig til at lade Børnene gaa 7, højst 8 Aar i Skole, vil Børnene alene af denne Grund, naar de gaar ud af Skolen, ikke kunne være i Besiddelse af den, skal man sige Øvelse, den Dygtighed — efter menneskelige Begreber — som de, der gaar ud af den teoretiske Mellem-skole.

Derfor tror jeg, at skal man løse dette Problem — jeg taler stadig væk for Byernes Vedkommende —, skal det gøres ved, at man med Sympati ser paa, at saa mange som muligt af de Børn, der bliver ladet tilbage i den almindelige offentlige Folkeskole, faar Lejlighed til at gaa i Skole ikke i 8, men i 9 Aar.

Jeg har forleden Dag i min Bys Skole-kommission været ude for Forslag fra Lærerne om en Undervisningsplan i en saadan praktisk Mellem-skole til det niende Aar, altsaa først fem Aar i den almindelige Folkeskole, Underskolen, hvor samtlige Børn gaar, og dernæst den efter min Mening utiltalende Deling i 11 Aars Alderen, hvor

man fastslaar, at Børnene er modne nok til at kunne tage Stilling til, hvorvidt de skal gaa den teoretiske eller den praktiske Vej. Jeg kunde ønske, at man blev moden nok til engang, ikke alt for sent, ad Aare at finde, at det var rimeligere, at Børnene samlet gik i Skole til deres 13de—14de Aar, og at man saa i højere Grad kom ind paa Gruppeundervisning efter de Evner og Interesser, de har, og at de da fra 14 Aars Alderen blev skilt ud i dem, der vilde gaa den studerende Vej, og dem, der skulde ud i det praktiske Liv. Men det vilde medføre en Ændring af det hele, hvis denne Optagelsesprøve til Mellemkolen skulde forsvinde, og det er vist haabløst at vente, at det danske Samfund skulde være saa tolerant og forudseende, at man skulde kunne komme ind paa det i nær Fremtid.

Naar vi gaar til den anden Løsning, er det, jeg mener, vi maa søge at gennemføre det saa praktisk som muligt, og dér vil jeg blot nævne, hvad man paa Frederiksberg har tænkt sig for 4de Mellem, altsaa den eksamensfrie Mellemskoleklasse, hvor man, som sagt, har trukket Rammerne op for, hvad man vil gennemføre i Haab om, at den kommende Folkeskolelov vil give Kommunen Adgang til ogsaa at faa Tilskud fra Statens Side med Hensyn til Undervisningen i 8de og 9de Klasse. I 8de Klasse har man det i Førvejen, og man haaber paa til den Tid ogsaa at faa Lov til at gennemføre 9de Klasse med Tilskud, selv om den ikke skulde blive obligatorisk.

Der staa i denne Undervisningsplan for 4de eksamensfrie Mellemskoleklasse, at man vil have Regning eller Matematik i 3 Timer, Dansk og Skrivning i 2 Timer, Emneundervisning i 6 Timer, Idræts- og Sundhedslære i 6 Timer, Sløjd og praktisk Arbejde i 5 Timer for Drengenes Vedkommende, Husgerning og Haandarbejde for Pigerne i samme Tid, Maskinskrivning i 2 Timer, Regnskabsføring i 2 Timer og Engelsk i 3 Timer, det giver i alt 31 Timer, og saa eventuelt frivillig Tysk i 3 Timer.

Ved den Emneundervisning, der er Tale om her, frigøres Undervisningen for Fagrammer, hvorved de valgte Emner kan blive alsidigt belyst og uddybet. Under Emneundervisning hentes Ekskursioner i det fri, Museums- og Fabriksbesøg samt Lejrhold mindst en Uges Tid i Løbet af Skoletiden. Man kan naturligvis ikke, fordi man her trækker Rammerne op for, hvad der skal ske, sige, at det er det fyldestgørende for Undervisningen og Formen. Forudsætningen er, at man har de fornødne Lærerkræfter dertil, men jeg tror at kunne